

svi dečaci su blenuli
a ona ih je uporno zvala
onako debela i gola

—
s mojih očiju siđoše šareni snovi
i osetih se bedan
kao pas u vodi

—
mašinista diže crvenu ruku
i besno zamlatara drvenom puškom
na mene

—
kada sam skinuo
masku za ronjenje
ona se igrala
krvavom utrobom mačke

—
nuklearno oružje
zadavalo mi je
strahovito mnogo briga
cele te noći

—
tada mi je došlo
da joj stavim atomsku bombu u dupe
pa da je potpalim

—
jedan je leš
još micao usnama
gde je ta milicija
nervirao se neko

—
dvadeset kineza
u plavim uniformama
šetalo se po parku
i gledalo nas kroz dvogled

—
ja sam se tada jako uplašio
i došlo mi je
da se ispišam u vodu

—
neбом je harao sumporni požar
a ja nisam imao
vatrostalno odelo

—
nekoliko debelih vojnika
bilo je izdvojeno
oni su predstavljali
jednu celinu

—
ogromne količine peska
dovukli smo u sobu
posle smo od njega
pravili mnogo kolača

—
usijani fragment pade na zemlju
i ja tada tek shvatih
program eksperimentatora

—
parabola o vodi jednog ukusa
ekarasam vari
bila je dugo
na našim dlanovima

—
zora je razbukkala
daleke požare dana
a ona je izlazila iz trave
kao sa neba gola

—
osnovat ću komunu
i sa deset prstiju stvoriti nešto

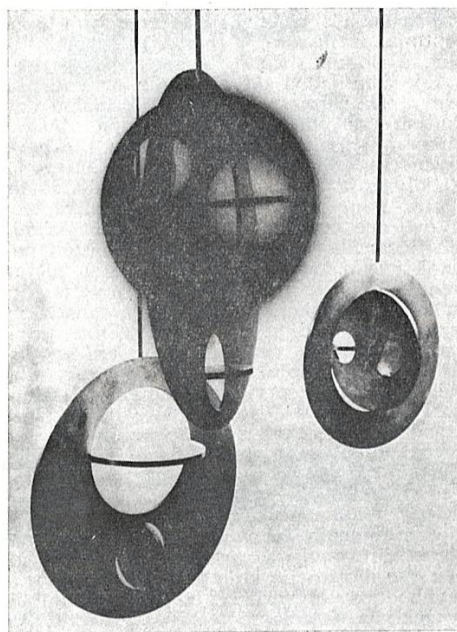
—
smrt je sedela u čošku
dok smo testerom sekli glavu
jednom psu

nisam više hteo da idem
do tog bunara
u njemu se udavila
moja rodaka marga

—
četiri plaćenika
su razapeli crkinju
onda su je silovali
jedan za drugim

—
pod jednim drvetom
rađao sam se stotine noći
asistirale su zvezde
i mesec ponekad

—
jedan se palikuća sjuri u žito
a ukućani
pripucaše za njim

dali su mi
bakarni mač i malo trave
naš si i hajduk si
rekli su tada

—
a nekoliko sadista je pritrčalo
i tuklo ga besomučno
po glavi

—
uveli su me u sobu
četiri carinika
i svukli na golo
a jedan je sigurno bio peder

—
fotografije leševa
čuvao je u fijoci od stola
i ja sam tada zamrzeo
i puške i njega

—
ravnicom su dolazili
četiri jahača apokalipse
ona brzo navuče gaćice
pa šmugnu u potok

ŽORŽ BADEN

NABRAJATI

neposredno kamenje
i veza je otvorena
rastuća vrata
i odjek je špreda

a sto sa strane
nebo ima svoje planove
gvožđe protiv zida
kažu da ga podržava

u bojnom poretku
vetar se ocrtava na tlu
drvo zagreva stenu
staklo je zateže

tanjir na papiru
i ključ se dobro obrće
senka pod cvetovima
ni drvo nije gladno

s plodom se više ne računa
pomoćnici mu čuvaju klice
zrnjevlje je bogato
pošto je u opasnosti

vatra se ukršta s kricima
zemlja se sučeljava s lukom
to je navika
predskazanje
ako stena odzvanja
utooliko bolje za nju

drvo okusi noć
ono nema kraja
ona baca senku
onaj koji je brani
ona koja ga napušta

slušamo imena
na spisku vremena
koren je
van tragova

dižu ga i krstove
i sujeverja
odmori ga uspavljuju
okružuju strasti

čistota sreće se spušta
pesak se topi
počastvuju ga koraci
tragovi se raspadaju

redosledom predvidljivih godina

Žorž Baden (Georges Badin) je francuski pesnik
mlade generacije, Katalonac poreklom, slikar, objavio
je više knjiga pesama. Njegova orijentacija je ispi-
tivanje mogućnosti upotrebe fundamentalnih jezičkih
struktura u poeziji. U tim analizama on je otišao
vrlo daleko. Prevedena pesma je uzeta iz njegove
pretposljednje zbirke pesama *Tragovi* (Traces, Mercure
de France, 1966).

Preveo sa francuskog
M. PAVLOVIĆ